

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. S. 2016-12-20 PRAŠYMO**

2017 m. vasario 20 d. Nr. S-38 (7-297/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
R. M.

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojai ir mokesčių administratoriaus
atstovui nedalyvaujant

2017 m. sausio 24 d. posėdyje išnaginėjusi E. S. (toliau – Pareiškėja) 2016-12-20 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-272 apskūsti, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-09-22 sprendimu Nr. 68-272 dėl Pareiškėjos 2016-07-14 skundo patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-07-01 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-418, kuriuo nurodyta Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 2380,10 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 1581,42 Eur GPM delspinigius, 10 proc. 238 Eur GPM baudą.

Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-272 su 2016-09-22 lydraščiu Nr. (24.6-31-5)-R-5976 buvo išsiųstas Pareiškėjai 2016-09-23 registruotu laišku (RN304897502LT) jos pačios 2016-07-14 skunde nurodytu adresu: (*duomenys neskelbtini*). Pašto įstaigai įteiktas 2016-09-23 (AB Lietuvos pašto įteiktų siųsti registruotų laiškų 2016-09-23 sąrašas Nr. /57-332-6993). Iš AB Lietuvos pašto 2016-09-23 registruotų laiškų išsiuntimo sąrašo Nr. 173 matyti, jog Pareiškėjai skirtas laiškas buvo grąžintas siuntėjui (Inspekcijai) 2016-10-31.

Ant Inspekcijos 2016-09-22 lydraščio Nr. (24.6-31-5)-R-5976, kuriuo buvo siųstas 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-272 Pareiškėjai, kopijos yra Pareiškėjos įrašas, kad ji sprendimą Nr. 68-272 atsiėmė 2016-12-19, patvirtintas Pareiškėjos parašu.

Pareiškėja 2016-12-20 skundu kreipėsi į Mokestinių ginčų komisiją prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-

272 panaikinimo, skundo 4 punkte išdėstydamą prašymą atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-272 apskūsti.

Pareiškėja prašyme nurodo, jog nors Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-272 jai buvo išsiųstas 2016-09-23 registruota pašto siunta, tačiau ji sprendimo negavo ir jo turinys jai nežinomas. Tvirtinama, kad Pareiškėja sprendimą gavo tik 2016-12-20, todėl Pareiškėja nepraleido termino pateikti skundą Komisijai. Tačiau, jeigu Komisija laikytų, kad 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatyme Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) nustatytas terminas paduoti skundą yra praleistas, tokiu atveju Pareiškėja prašo terminą atnaujinti, nes jis praleistas dėl svarbių priežasčių (MAĮ 152 straipsnio 3 dalis). Pabrėžiama, kad Pareiškėjai nebuvo žinoma apie jos atžvilgiu priimtą 2016-09-22 sprendimą, todėl ji neturėjo objektyvios galimybės pateikti skundą. Teigiama, kad termino skundui paduoti neatnaujinimas nepagrįstai užkirstų Pareiškėjai galimybę realizuoti savo teisę skūsti Inspekcijos priimtą sprendimą.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos 2016-12-20 skunde išdėstytas prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-272 apskūsti netenkintinas.

MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas. Iš nurodyto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti. Tai ikiteisiminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 str. 3 dalis).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), aiškindamas MAĮ 152 str. 3 dalies nuostatas, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiu ir objektyviu visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (pavyzdžiui: 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-261-147/2012, 2015-03-17 sprendimas adm. byloje Nr. A-317-143/2015). LVAT, sprenddamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas, savo praktikoje taip pat yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisinių santykių stabilumą, todėl praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas; LVAT 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-492-323/2013). Pareiškėjas visus teiginius dėl termino praleidimo privalo pagrįsti objektyviais duomenimis (LVAT 2011-06-03 nutartis adm. byloje Nr. TA-858-44/2011, 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA-492-6/2012).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-573/2007, 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A-438-757/2010, 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A-261-347/2014).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atsižvelgdama į aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą bei LVAT praktiką nagrinėjamam ginčui aktualiais klausimais, konstatuoja, jog nagrinėjamoje byloje nenustatytos aplinkybės, suteikiančios teisę atnaujinti Pareiškėjos 2016-12-20 skundo dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-272 padavimo terminą.

Iš byloje esančios medžiagos matyti, jog Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-272 Pareiškėjai jos pačios 2016-07-14 skunde dėl Kauno AVMI 2016-07-01 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-418 nurodytu gyvenamosios vietos adresu: (*duomenys neskelbtini*), buvo išsiųstas registruotu laišku (RN304897502LT), kurį Inspekcija pašto įstaigai įteikė 2016-09-23 (tai patvirtina antspaudai AB Lietuvos pašto registruotų laiškų išsiuntimo sąrašė Nr. 173, AB Lietuvos pašto įteiktų siųsti registruotų laiškų 2016-09-23 sąrašė Nr. /57-332-6993). Šio laiško įteikimo Pareiškėjai diena laikytina penkta darbo diena, einanti po 2016-09-23, t. y. 2016-09-30 (MAĮ 164 str. 3 d.). Terminas minėtam Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui apskūsti skaičiuojamas nuo 2016-10-01 ir pasibaigia 2016-10-20 (imtina). Pareiškėja skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo kartu su sutuoktiniu A. S. Komisijai (per Inspekciją) pateikė 2016-12-21 (tai patvirtina pašto spaudas ant voko, kuriame gautas Pareiškėjo kartu su sutuoktine 2016-12-20 skundas Komisijai dėl Inspekcijos sprendimo). Taigi, Pareiškėja skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo Komisijai pateikė praleidusi MAĮ 152 str. 2 dalyje įtvirtintą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą.

Pateiktame prašyme atnaujinti skundo dėl ginčijamo 2016-09-22 Inspekcijos sprendimo Nr. 68-272 padavimo terminą Pareiškėja nurodo, kad minėtą sprendimą faktiškai gavo tik 2016-12-20. Svarbiomis termino praleidimo priežastimis Pareiškėja nurodo aplinkybes, kad Inspekcijos sprendimo, siųsto 2016-09-23 registruota pašto siunta, ji negavo, jai nebuvo žinoma apie jos atžvilgiu priimtą 2016-09-22 sprendimą ir jo turinį, todėl ji neturėjo objektyvios galimybės pateikti skundą. Pareiškėja pažymi, kad, 2016-12-20 gavusi Inspekcijos 2016-09-22 sprendimą, skundą Komisijai pateikė per MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatytą terminą.

Komisija, vertindama Pareiškėjos nurodytas aplinkybes, pabrėžia, kad Inspekcija skundžiamą sprendimą Pareiškėjai išsiuntė vienu iš MAĮ 164 str. 1 dalyje reglamentuotų dokumentų mokesčių mokėtojui įteikimo būdų – siunčiant registruotu laišku (registruota pašto siunta RN304897502LT buvo išsiųsta Pareiškėjos skunde nurodytu adresu, kuri, nepavykus jos įteikti gavėjui, buvo grąžinta Inspekcijai). Pagal MAĮ 164 str. 3 dalies nuostatas registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą arba mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti. Tais atvejais, kai minėtų duomenų mokesčių administratorius neturi, dokumentai siunčiami pagal atitinkamame registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą. Dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių

administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos. Pažymėtina, jog duomenų apie tai, kad Pareiškėjos adresas mokestinį ginčą nagrinėjant centrinio mokesčių administratoriaus įstaigoje būtų pasikeitęs, byloje nėra (pagal MAĮ 149 straipsnį mokesčių mokėtojas *privalo* pranešti ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai apie savo adreso pasikeitimą mokestinio ginčo proceso metu).

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, patvirtinančias, jog Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-272 pagal aukščiau nurodytas MAĮ nuostatas buvo tinkamai išsiųstas ir laikomas įteiktu Pareiškėjai, sprendžiant termino skundai paduoti atnaujinimo klausimą vertintina, ar Pareiškėjos elgesys siekiant įgyvendinti savo teisę apskūsti Inspekcijos sprendimą neturi aplaidumo ar piktnaudžiavimo jai suteiktomis teisėmis požymių. Pozicijos, kai atsižvelgiama į MAĮ 164 str. 3 dalyje įtvirtintą taisyklę, o ne pirmenybė teikiama faktiniam sprendimo mokesčių mokėtojui įteikimui, tokiu būdu vertinant mokesčių mokėtojo elgesį siekiant įgyvendinti savo teisę apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą, laikosi ir LVAT (pavyzdžiui, 2017-02-02 nutartis adm. byloje Nr. eA-190-492/2017). Pastebėtina, kad jau nuo 2001 metų MAĮ (buvusio MAĮ 56 str. norma, priimta 2001-06-26 MAĮ pakeitimo ir papildomo įstatymu Nr. IX-394) buvo įtvirtinta nuostata, kad tuo atveju, kai sprendimas yra siunčiamas registruotu laišku, jo įteikimo diena laikoma penktoji darbo diena po išsiuntimo. Šios normos atsiradimas nebuvo atsitiktinis. Nustatant būtent tokią sprendimų įteikimo momento (nuo kurio skaičiuojamas terminas skundai paduoti) skaičiavimo tvarką ir ją tiesiogiai bei aiškiai įtvirtinant įstatyme, buvo siekiama užkirsti kelią mokesčių mokėtojų piktnaudžiavimui, neatsiimant sprendimų, tokiu būdu vilkinant ginčo procesą, atidedant skundų pateikimo terminus ir pan. Paminėtina, kad dėl šios normos konstitucingumo yra pasisakęs ir Lietuvos Konstitucinis Teismas 2003-11-17 nutarime. Minėtame nutarime teismas įvertino aplinkybes, susijusias su bendromis mokesčių mokėtojų pareigomis, pašto veikla, taip pat gyventojų gyvenamosios vietos deklaravimu. Nutarime, atsižvelgiant į tai, kad asmenys privalo deklaruoti gyvenamąją vietą; turi konstitucinę pareigą sąžiningai mokėti mokesčius, patys būti suinteresuoti, kad mokesčiai būtų apskaičiuojami teisingai ir kad mokesčių mokėtojas galėtų laiku pasinaudoti savo teisių gynyba, taip pat į kitas aplinkybes, konstatuota, kad ši norma neprieštarauja Konstitucijoje įtvirtintam teisinės valstybės principui. Atitinkamai analogiška nuostata buvo įtvirtinta ir naujosios MAĮ redakcijos, įsigaliojusios nuo 2004-05-01, 164 str. 3 dalyje. Todėl situacija, kai skundo padavimo termino skaičiavimas išimtinai siejamas su faktiniu sprendimo gavimu, jį siunčiant antrąjį (ar dar paskesnį) kartą, mokesčių mokėtojui nesidomint operatyviu sprendimo atsiėmimu ir nenurodant jokių priežasčių, dėl kurių sprendimas nebuvo įteiktas ar mokesčių mokėtojas jo neatsiėmė, jį siunčiant pirmąjį kartą, daro MAĮ 164 str. 3 dalies normą neatitinkančia įstatymo leidėjo tikslų, iškeltų ją įtvirtinant, bei sudaro prielaidas mokėtojams piktnaudžiauti skundo padavimo galimybėmis, ypačingai tais atvejais, kai mokesčių mokėtojai dėl pakartotinio sprendimo išsiuntimo (įteikimo) kreipiasi praėjus keletui mėnesių ar net metams nuo mokestinio ginčo inicijavimo. Tokiu atveju mokėtojai, kurie nesidomi savo inicijuoto ginčo baigtimi, be pateisinančių priežasčių neatsiima jiems adresuotos korespondencijos, o vėliau skundo padavimo terminą siekia skaičiuoti nuo pakartotinai išsiųsto sprendimo gavimo momento, atsiduria nevienodoje padėtyje su tais mokesčių mokėtojais, kurie domisi savo ginčo baigtimi, jiems adresuota korespondencija ir ją atsiima.

LVAT praktikoje (kaip ir visų Lietuvos teismų praktikoje) procesinių terminų atnaujinimas įprastai siejamas su išskirtinėmis, nuo mokesčių mokėtojo valios nepriklausančiomis priežastimis, sutrukdžiusiomis mokesčių mokėtojui laiku pasinaudoti teise apskūsti mokesčių administratoriaus ar kito subjekto sprendimą. Nagrinėjamu atveju Pareiškėja sprendimo neapskundimą laiku motyvuoja tuo, kad ji Inspekcijos 2016-09-23 registruota pašto siunta siųsto Inspekcijos sprendimo negavo, todėl jai nebuvo žinoma apie jos atžvilgiu priimtą Inspekcijos sprendimą dėl jos skundo ir apie šio sprendimo turinį. Pareiškėjos

teigimu, ji neturėjo jokios objektyvios galimybės anksčiau pateikti skundo. Iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad Inspekcijos Pareiškėjos skunde nurodytu adresu išsiųstas sprendimas siuntėjui – Inspekcijai buvo gražintas 2016-10-31, nurodant gražinimo priežastį – neatsiėmė (Inspekcijos 2017-01-05 raštas Nr. (24.10-31-5)-R-86). Šios ir Pareiškėjos skunde nurodytos aplinkybės rodo, kad Inspekcijos sprendimo negavimo priežastis – mokesčių mokėtojo neveikimas, neatsiimant sprendimo pašto įstaigoje. Šis veiksmas (tai yra mokesčių mokėtojų adresuotos siuntos, ją išsiuntus paties mokesčių mokėtojo nurodytu adresu, atsiėmimas / neatsiėmimas) yra subjektyvus veiksmas, kuris priklauso nuo mokesčių mokėtojo valios, nebent mokesčių mokėtojas nurodo objektyvias priežastis, kurios sutrukdė mokesčių mokėtoju šį veiksmą atlikti. Ginčo atveju mokesčių mokėtoja nenurodė jokių objektyvių priežasčių, kurios sutrukdė jai atsiimti Inspekcijos Pareiškėjos skunde nurodytu adresu siųstą sprendimą, ar per MAĮ įtvirtintą centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo priėmimo terminą pasidomėti jos pačios inicijuoto mokesčio ginčo baigtimi ir jame priimtu sprendimu. Pareiškėja dėl jos Inspekcijai paduoto 2016-07-14 skundo dėl Kauno AVMI 2016-07-01 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-418 (skundas Kauno AVMI gautas 2016-07-18) nagrinėjimo eigos ir priimto sprendimo pasidomėjo tik praėjus daugiau nei penkiems mėnesiams po skundo padavimo (Pareiškėja į mokesčių administratoriaus įstaigą dėl pakartotinio sprendimo pateikimo kreipėsi tik 2016 m. gruodžio 19 d.). Svarbių, nuo jos valios nepriklaususių priežasčių, sutrukdžiusių laiku pasidomėti skundo nagrinėjimu ir bylos baigtimi, Pareiškėja nenurodė. Kaip minėta, skundžiamas Inspekcijos sprendimas Pareiškėjai išsiųstas 2016-09-23. MAĮ 154 str. 3 dalyje įtvirtinti mokesčių mokėtojų skundų dėl mokesčio ginčo nagrinėjimo centriniame mokesčių administraciniame (Inspekcijoje) terminai (30 ir 60 dienų nuo skundo gavimo dienos). Taigi, Pareiškėjos teiginiai, jog ji objektyviai negalėjo žinoti apie priimtą jos atžvilgiu Inspekcijos sprendimą, atmetini kaip nepagrįsti. Pati Pareiškėja turėjo pareigą laiku rūpintis ir domėtis jos Inspekcijai pateikto skundo nagrinėjimu ir sprendimo priėmimu, nurodant teisingą savo gyvenamosios vietos (ar korespondencijos) adresą sprendimui atsiųsti.

Komisijos vertinimu, nustatytos aukščiau aprašytos aplinkybės sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėja, siekdama įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestinga, sąžininga ir atidi. Sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai neatsiejami nuo reikalavimo aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo. Šio reikalavimo neatitinka suinteresuoto asmens pasyvumas ir procesinis neveikimas. Asmenys, inicijuodami ginčą, turi ne tik teises, bet ir pareigas, tokias kaip: sąžiningai naudotis ir nepiktnaudžiauti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis, rūpintis greitu bylos išnagrinėjimu, rūpestingai ir laiku pateikti įrodymus ir argumentus. LVAT ne kartą akcentavo, kad pareiškėjas, siekdamas aktyviai ginti savo teises ir interesus, gali domėtis administracinės bylos baigtimi, kreiptis į teismą dėl tokios informacijos jam suteikimo, teismo sprendimo nuorašo gavimo kitokiu, greitesniu būdu nei paštas (pavyzdžiui, faksimiliniu laišku) ir tokiu būdu parengti bei paduoti apeliacinį skundą teismui iki įstatymo nustatyto apskundimo termino pabaigos (pavyzdžiui: 2012-02-17 nutartis adm. byloje Nr. TA-146-21/2012, 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-492-323/2013).

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, nustačiusi, kad Pareiškėjos elgesys neatitiko sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvų, atsižvelgdama į aukščiau minėtą LVAT praktiką, konstatuoja, jog Pareiškėjos nurodytos priežastys, dėl kurių ji praleido terminą Inspekcijos sprendimui apskusti, nagrinėjamu atveju nelaikytinos svarbiomis. Todėl Pareiškėjos prašymas atnaujinti praleistą terminą skundui dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-272 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjos skundas laikytinas nepaduotu ir gražintinas Pareiškėjai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjos 2016-12-20 skundai dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-272 paduoti, šį skundą laikyti nepaduotu ir grąžinti Pareiškėjai.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 7 dalį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene